

нина, голѣма като Витоша, взима нѣколко килограма злато? И 50 килограма злато да вземе, планината нѣма да усѣти даже, че сж взели нѣщо отъ нея. Богатиятъ човѣкъ никога не счита хората за престѣпници. Богатиятъ никого не одумва, не критикува. Сиромахѣтъ счита, че хората правятъ престѣпления, затова ги одумва и критикува. Колкото много злато да вземете отъ планината, пакъ не можете да го сравните съ житото, което Свещениятъ е далъ на човѣчеството. Българитѣ трѣбва да се радватъ на житото, което имъ е дадено. Благословено да е житото, да ражда, да дава своя плодъ! Да оживѣе житото въ насъ!

Съвременнитѣ хора трѣбва да се учатъ на щедростъ отъ житото. Тѣ сж станали много скържави. Човѣкъ трѣбва да мяза на изворъ, който постоянно дава. Който иска да пие вода, той свободно може да отиде при нѣкой изворъ и да си начерпи, колкото желае. Той ще приеме водата направо отъ извора. Азъ не препорѣчвамъ вода, която минава презъ кюнци. Направо приемайте водата отъ извора! Нека всѣки човѣкъ пие отъ водата на вашия изворъ. Давайте съ радость отъ своя изворъ на всѣка жадна, на всѣка утрудена душа. Помагайте си въ всички направления! Бждете щедри въ всички случаи на живота си. Щедростъта не се добива лесно. Всѣки трѣбва да носи въ ума си идеята да бжде щедъръ. Това не значи, че трѣбва да изисквате отъ хората да бждатъ щедри. Ако изисквате отъ хората да бждатъ щедри, а сами не сте такива, това показва вашето користолюбие. Всѣки трѣбва да дава на другитѣ заради Господа. Носете Божественото въ свѣта и давайте отъ изобилието, което имате.

Днесъ Христосъ отправя къмъ всички своя зовъ: „Ела следъ мене!“ Отъ този день у васъ ще потече новъ животъ, нови разбириания. Който разбератъ тѣзи думи, тѣ ще се зарадватъ; които не ги разбератъ, тѣ ще се уплашатъ и ще изпаднатъ въ положението на онзи ученикъ отъ времето на Христа, който казалъ: Учителю, позволи ми да отида да погребя баща си. Христосъ му отговорилъ: „Остави мъртвитѣ да погребватъ умрѣлитѣ си. Ти ела следъ мене!“ Това е проповѣдвалъ Христосъ. Който разбере учението му, той ще придобие Вѣчния животъ.

Всички религиозни плачатъ за Христа, и говорятъ за Неговитѣ страдания. Въпрѣки това, свѣтътъ и до днесъ още е пълненъ съ затвори, съ просеци, съ сакати, хроми, клошни. Днесъ навсѣкжде се говори за убийства, за престѣпле-